

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 68. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_640-txt-shoot-idm2595.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Med *hvad* Ret *Papisterne* gjorde Skriftemaalet til en almindelig Christen-Pligt, og *Lutheranerne* det til en *Betingelse* for Adgang til Herrens Bord, og med *hvad* Ret endelig vi, tvertimod Kirkens Skik og Sagens Natur, give Afløsning uden al Synds-Bekiendelse, det er vist nok saa vanskeligt et Spørgsmaal, at vi i Almindelighed ikke maa æske det besvaret af hinanden; men naar Man, som Hr. Biskop *Mynster*, vil have et endnu strængere *verdsligt* Forbud end før mod at gaae til Alters uden Skriftemaal, og vil have alle Præster *tvunget* til at give den Afløsning *uden* Synds-Bekiendelse, som det gamle Ritual kun foreskrev *efter* Bekiendelsen; da skyldte Hr. Biskoppen dog vist nok hele den Christne Kirke og især sine Danske Medchristne lidt gyldigere Grunde end i 69hans Forslag er tilsyne. Skriftemaalets Nødvendighed før Altergangen forudsætter han nemlig som en afgjort Sag, og om "Syndsforladelsen" hedder det blot ^{*}Bemærkningerne S. 47. "Indvendingerne mod den gamle Absolutions-*Formular* er saa bekiendte, at de ikke behøve her at gientages. Men fordi Absolutionen kan misbruges af dem, der misbruge Alt, bør den *dog ikke afskaffes*, og i den Form, som her er foreslaaet, bør formeentlig ingen Præst finde sig besværet ved at *udsige* den over sine Skriftebørn." Dette er, i mine Tanker kun et daarligt Svar til de vantroe Præster, og slet intet til de *Troende*, der ikke betvivle Christi Embedsmænds Fuldmagt til at "løse," men er bange for at misbruge den, og kan umuelig overtale sig til at "*udsige*" de mægtige, hellige Ord som en død Formular eller et tomt Mundsveir. Os hjælper Hr. Biskoppens "*saavist*" i Formularen slet ikke, thi slige Forbeholdenheder forbød det gamle Ritual med Rette, og at "Kirkesangeren" under visse Omstændigheder skulde gjøre *Synds-Bekiendelsen* for Alle, blev et meget uopbyggeligt Skuespil, der vist ikke betog nogen alvorlig Præst sine Betæneligheder. Kommer nu hertil, at i *Frue-Kirke*, der, efter det gamle Ritual, skulde være Mønster for hele Riget, havde Man i en Række af Aar Skriftemaal *med* Afløsning ved den ene og *uden* Afløsning ved den an70den Side, og at saaledes er det nu trindt i Landet, da vilde det dog nok være ligesaa ubilligt at *befale*, som forargeligt at høre, en *almindelig Afløsning* i Landets Kirker, der vel kun havde lidt eller intet at betyde, men bestyrkede dog Folk i deres Ligegyldighed ved Synden og ved Budet "du maa ikke tage Herren, din Guds Navn forfængelig."